

ŠOLARIJA

... ker šola
prija

Šolsko glasilo učencev
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Šolsko leto 2018/19,
št. 22

KAZALO

Uvodna beseda	str. 3
ETZO	str. 4
Od septembra do januarja	str. 6
Ustvarjalnica	str. 18
Jezikajmo	str. 29
Zabavna stran	str. 47

KOLOFON

Uredniški odbor:
učenci OŠ Šmartno

Mentorica:
Katja Apat Rožič

Oblikovanje in grafična obdelava:
Lilijana Pelc

Naslovница:
Urška Vugrinec

Ilustracije:
Učenci OŠ Šmartno pri Slovenj
Gradcu

Fotografije: učitelji OŠ Šmartno

Izdala in založila:
OŠ Šmartno pri
Slovenj Gradcu

Do morebitnih napak v šolskem časopisu **Šolarija**
... ker šola prija
je prišlo zgolj po naključju.

UVODNA BESEDA

Drage bralke in dragi bralci,
pred vami je nova številka šolskega glasila, ki vam bo v tem zimskem času
pričaralo nekaj utrinkov prve polovice šolskega leta. Veliko lepih in prijetnih
trenutkov se je zgodilo in upam, da jih boste ohranili v spominu. V kolikor pa
vam je kaj pobegnilo iz misli, so vaši sošolci nekatere utrinke strnili prav tu.
Želim vam prijetno branje in nasmeške na obrazih.

ravnatelj, Zdravko Jamnikar

ETZO – KAJ JE TO?

Na to vprašanje smo skušali odgovoriti ob pomoči nagradne igre. Učenci so lahko dva dni prispevali svoje odgovore v skrinjico v avli.

Zdaj pravilni odgovor seveda že poznamo – Evropski Teden Zmanjševanja Odpadkov. Takrat se še posebej trudimo, da ustvarimo čim manj odpadkov. To akcijo spodbuja Evropska unija in poteka istočasno v več kot 30 državah od 17. do 25. novembra. Letošnja tema je bila preprečevanje nevarnih odpadkov. Ker se veliko takšnih odpadkov znajde tudi v naših domovih, smo se posvetili odpadkom iz gospodinjstva, kjer uporabljamo veliko čistil, ki vsebujejo nevarne snovi.

V avli šole smo izvedli predstavitevno delavnico za izdelavo domačih čistil. Sodelovali sta četrtošolki Naja Kac in Lia Mlinšek, ki sta izdelali domače univerzalno čistilo in osvežilec zraka. Recept so pripravili na Komunali SG, mi pa smo ugotovili, da sta kis in limona dober nadomestek za nevarna čistila, saj smo z njima dobro očistili in prijetno odišavili kar nekaj prostorov.

Osrednja prireditev v avli se je zaključila z nagradnim žrebanjem pravilnih odgovorov. Zaradi množice odgovorov smo uvedli dve različni žrebanji. Izžrebali smo pravilni odgovor in najzanimivejšega. Slednji so bili tako domiselnii, da jih nekaj objavljamo. Prav vsak izmed njih je zaobjel bistvo omenjene ozaveščevalne akcije:

Eko Tržnica Za Otroke

En Teden Zdravega Okolja

Ekološka Tržnica Za Odrasle

Eko Trgovina Za Okolje

Eko Teden Za Otroke

Eko Teden Za Okolje

Eko Teden Zavarovanja Okolja

EksoTično PraZnovanje Okolja

Vse zgoraj naštete predloge lahko strnemo v zabaven anogram, ki so ga podali učenci 1. b razreda:

Ena Tona Zabavnih Odgovorov.

Učenka prvega razreda, Tiara Komar, pa se je doma še dodatno potrudila. Samoiniciativno je izdelala plakat o tej temi in ga na glavni prireditvi tudi predstavila.

Mentorica eko šole

Petra Turk

ETZO EVROPSKI ZMANJSEVANJA TEDEN ODPADKOV

→ PREPREČEVANJE

NASTAJAJA NEVARNIH
ODPADKOV

BARVE IN
LAKI

ELEKTRIČNI
APARATI

ČISTILA

BATERIJE

AKOMULATORJI

ELEKTRONIKA

K. TA A
TIA R

OD SEPTEMBRA DO JANUARJA

Na obisku prirodoslovnega muzeja v Ljubljani

V muzeju smo si najprej ogledali zbirko **rib, plazilcev in okostja plazilcev**. V stari zbirki sladkovodnih rib so razstavljeni primerki, ki jih danes ni več, zbirka ima veliko zgodovinsko in znanstveno vrednost. Pri plazilcih smo si ogledali želve, kuščarje, krokodile in kače. Predstavljene so vse vrste kač v Sloveniji.

Videli smo tudi:

- okostje ptičev in sesalcev.
- zbirko mineralov, ki obsega okrog 5000 primerkov mineralov in kamnin, od tega jih je 300 razstavljenih v muzeju. Minerali imajo popolno oblikovane kristale, razlikujejo se po barvi, obliki, velikosti in sijaju.
- zbirko žuželk (zanimivo je, da so prikazani različni načini nabiranja žuželk). V muzeju so shranjeni le primerki, ki jih strokovnjaki nujno potrebujejo za določitev vrste ali v druge znanstvene namene.
- bidermajsko mizo, ki je sestavljena iz 1330 ploščic kamnin, 2419 mineralov in iz magmatske kamnine.

V muzeju so predstavljene tudi različne herbarijske zbirke, hranijo jih okoli 50.000. Gre za eno najstarejših zbirk v Sloveniji.

Matic Lauko, 8. b

Festival znanosti

V septembru smo nekateri učenci osmih in devetih razredov obiskali Festival znanosti v Ljubljani, ki je potekal na Fakulteti za kemijsko tehnologijo. Na hodniku so nam za začetek predstavili poskuse z jodovo uro, s 3D-printerjem in z roboti, ki nam olajšajo vsakdanja opravila. Seznanili so nas tudi z industrijsko konopljo.

Ogledali smo si predstavitev o življenju v barvah, kjer so nam predstavili naravna barvila, s katerimi so obarvali belo volno z različnimi postopki in poskusni. Povedali so nam tudi nekaj o zgodovini barv, na kakšen način so barve pridobivali in iz katerih materialov.

Sledila je predstavitev plinov.

Prikazali so nam več poskusov:

- s tekočim dušikom, ki so ga polivali po tleh in po stopnicah,
- s suhim ledom, katerega smo lahko tudi sami prijeli v roke,
- s kisikom, s katerim so prepojili vato, ki je burno zagorela.

Nastja Šumah, 8. b

Planinsko-zeliščarski pohod

V mesecu oktobru smo odšli na planinsko-zeliščarski pohod. Šli smo do kmetije Vinišnik. Tam smo dobili domač jabolčni sok in jabolka. S seboj smo imeli košarice in škarje. Učiteljica nam je razložila, kako moramo nabirati zelišča. Povedala nam je tudi, kako koristne so rastline. Potem smo na travniku nabirali materino dušico. Izvedela sem, kako sušiti zelišča in kako pripraviti čaj iz materine dušice. Nabrali smo tudi rman. Nekateri so si ga dali v sendvič. Ko smo se vračali, nas je pogostil tudi kmet, ki je ravno prešal jabolka.

Gaja Mlakar, 3. b

ŠMARTINČKOVANJE

V času Martinovih dni smo v oddelkih podaljšanega bivanja organizirali Šmartinčkovanje. To je športno-zabavna prireditev za učence podaljšanega bivanja v telovadnici naše šole.

Učitelja Tomaž in Boris sta nam priskočila na pomoč in nam pripravila telovadnico z različnimi nalogami. Učenci so se tako lahko preizkusili v poligonih, spretnostnih igrah, plezanju, rokovанию z različnimi športnimi rekviziti, premagovanju ovir ... Z glasbo in družabnimi igrami na galeriji smo poskrbeli za sprostitev med samimi dejavnostmi, kuharice pa so nam pripravile slastno in zdravo popoldansko malico.

V prijetnem in sproščenem druženju smo vsi uživali in se neizmerno zabavali.

SPREJEM PRVOŠOLCEV

Tudi letos smo v našo sredino **sprejeli novo generacijo prvošolcev**. Prireditev že vrsto let poteka v okviru Martinovih dneov Primestne vaške skupnosti Šmartno pri Slovenj Gradcu. Prvošolce počastimo s svečanim sprejemom v šolsko skupnost. To je prireditev, na kateri naši najmlajši obljudibijo, da se bodo pridno učili, da bodo dobri prijatelji in glede na to, da smo ekošola, skrbeli tudi za naše okolje. Pridružijo se nam še njihovi starši.

Prireditev je bila v četrtek, 8. 11. 2018. Letos smo v našo šolsko sredino sprejeli 42 novih nadobudnih učencev. Prvošolci so nam pripravili kratek program, po zaobljubi pa so prejeli diplome in izkaznice šolske skupnosti OŠ Šmartno, katere je podelil ravnatelj Zdravko Jamnikar. Kot nagrada za vstop v devetletno šolanje, ki jih čaka, pa smo povabili dijake srednje šole, ki so jim zaigrali prijetno igro o prašičku, ki si je želel kolo.

Mentorici šolske skupnosti
Lilijana Pelc in Darja Podjavoršek

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

16. novembra 2018 smo se na vseh slovenskih osnovnih šolah mastili s tradicionalnim slovenskim zajtrkom. Na ta dan smo se posebej pripravili. Zjutraj, pred pričetkom pouka, smo mize postavili v eno veliko skupino, da smo lahko sedeli kot družina. Mizo smo okrasili. Na sredino smo postavili prtiček in svečko. Kuharice so nam pripravile med, maslo, domač rženi kruh in jabolka, vse z bližnjih kmetij, postregla pa nam je učiteljica. Po zajtru nam je prebrala pravljico.

Med odmorom smo si v avli lahko ogledali razstavo tradicionalnega slovenskega zajtrka. Posebej slovesno je bilo, ko smo ta dan med glavnim odmorom v avli šole vsi učenci in učitelji skupaj zapeli pesem Čebelice. S harmoniko in kitaro so pesem spremljali učenec Žiga ter učitelja Boris in Robert. Dan smo preživeli čudovito.

Pri krožku kuhamo-pečemo smo naslednji dan pripravili domače kosilo. Skuhali smo juho z »gresovimi knedlci« in »pečene japke z medom«. Porabili smo jabolka, maslo, med in mleko – vse, kar je ostalo od zajtrka. Tako smo poskrbeli, da se ni nič zavrglo.

Vanesa Otič, 4. a

BOŽIČNA PEKA PIŠKOTOV

Decembra smo v šoli pekli piškote. Bilo mi je zelo všeč. Pekli smo čokoladne in maslene piškote. Za testo smo potrebovali moko, maslo, jajca, sladkor in k čokoladni masi dodali še koščke čokolade. Za izdelavo maslenih piškotov smo potrebovali modelčke, čokoladne pa smo oblikovali z dlanmi. Pekli smo jih 10 minut pri 180 °C. Ko so bili pečeni, smo jih ohladili in zraven popili čaj. Nekaj smo jih zavili in nesli domov. Vse piškote je doma pojedla moja sestrica. Peka piškotov mi je bila res zelo všeč, zato si želim, da bi jih še večkrat pekli.

Florijan Pranič Rotovnik, 3. a

Konec decembra smo pekli piškote. Nadeli smo si predpasnike in se lotili dela. Ker je bilo testo že pripravljeno, smo z modelčki oblikovali piškote. Potem smo oblikovane piškote dali v pečico. Zelo hitro so bili pečeni. Medtem ko smo jedli piškote, smo zraven pili tudi čaj. Pečenje mi je bilo zelo zabavno, zato sem se odločila, da bom tudi doma spekla piškote. Ugotovila sem, da pečenje piškotov ni zahtevno.

Eva Ropoša, 3. a

Decembra smo skupaj z učiteljico pekli piškote. Odšli smo v gospodinjsko učilnico. Preden smo začeli, smo si umili roke. Najprej smo razvaljali testo, nato pa smo z modelčki, ki smo jih prinesli od doma izrezali piškote. Modelčke smo si med seboj menjavali. Spekli smo res veliko piškotov. Med peko je učiteljica skuhalo čaj. Nato smo si pripravili lončke. Nalili smo si čaj in si postregli piškote. Keksi so bili zelo dobri. Kolikor jih je ostalo, smo jih odnesli domov.

Nik Kobold, 3. b

Decembra smo pekli piškote. Šli smo v gospodinjsko učilnico. Najprej smo si temeljito umili roke. Potem smo si nadeli predpasnik. Nato smo na mizi razvaljali testo. Kekse smo oblikovali z modelčki. Najprej smo naredili vanilijeve, potem pa čokoladne. Bili so zelo dobri. Nekaj smo jih odnesli domov. Ostale smo pustili, da smo se z njimi slatkali po malici.

Špela Juvan, 3. b

Pred božičnimi prazniki smo v gospodinjski učilnici z učiteljico pekli piškote. Prvič smo pekli čajne, drugič pa čokoladne piškote. S seboj smo prinesli modelčke in predpasnik. Učiteljica nam je pripravila testo in nam ga razvaljala. V testo smo odtisnili modelčke. Narejene piškote smo položili na pekač in jih dali v pečico, da so se spekli. Ko so bili pečeni, smo jih nekaj pojedli in zraven popili čaj. Piškote, ki so ostali, smo zavili in jih odnesli domov.

Zala Matavž, 3. a

Decembra smo v gospodinjski učilnici pekli kekse. Testo smo razvaljali in z modelčki oblikovali kekse. Nato smo jih dali v pečico, da so se spekli. Potem smo pekli še čokoladne piškote. Testo smo oblikovali v kroglice. Pečene piškote smo dali v posodo, da so se ohladili. Nato smo počistili učilnico. Skuhali smo si čaj. Potem smo pili čaj in jedli piškote. Nekaj piškotov smo odnesli domov.

Julija Ravlan, 3. b

Treba je pomagati

Za nami je že tradicionalni **Sejem dobre volje**. Mrzel zadnji novembrski četrtek je bil kot nalašč za druženje ob pesmi, čaju in sladkih dobrotah. Stojnice so bile polne čudovitih in raznolikih izdelkov, ki so plod pridnega dela otroških rok in vztrajne pomoči učiteljev.

Uživali smo v kratkem kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci OPZ in MPZ pod mentorstvom učiteljice Neve Kozelj, ekipa učencev voditeljev pod mentorstvom učiteljice Irene Vitrih ter ekipa učencev, ki so poskrbeli za ozvočenje, pod mentorstvom učitelja Roberta Sterkuša. Program so popestrili solisti: Žiga Slemenik in učitelj Boris Pušnik na harmoniki ter učitelj Robert Sterkuš na kitari. Piko na i pa je dodal seveda **naš posebni gost, Adi Smolar**, ki je pričaral prav posebno vzdušje in občinstvo spravil v še boljšo voljo.

Tokratni sejem je podrl vse rekorde. Ponudili smo rekordno število izdelkov, saj so na njem prvič sodelovali **vsi učenci 3.–9. razreda**. Prvič je svojo stojnico imelo tudi Ekološko društvo, našemu povabili se je s svojimi izdelki iz »recikliranega blaga« namreč prijazno odzvala gospa Majda Ogriz. Prvič smo povabili k sodelovanju tudi starše in stare starše, da spečejo kakšne piškote in pecivo, in bili navdušeni nad odzivom – učenci so prinesli toliko domačih dobrot, da jih je 5. b z učiteljico Duško Mori komaj uspel v enem dnevu zložiti na pladnje in lično dekorirati. Slastni so bili tudi mafini, ki so jih učenci 5. a razreda pekli z učiteljico Darjo Podjavoršek. Stari in mladi pa smo se z veseljem mastili tudi z miškami, ki sta jih marljivo in predano pekli naši kuharici, Nataša Slemenik in Zdenka Kotnik. Pripravili sta tudi čaj, takšnega za otroke in malo drugačnega za odrasle, oba sta nas lepo pogrela. ☺ Pridno je pomagala tudi ekipa učiteljev za deljenje kulinaričnih priboljškov, Nuša Poberžnik, Sonja Simetinger, Petra Turk, Helena Pečoler Oder ... idr.

Na Sejmu dobro volje smo skupaj zbrali neverjetnih 2.236,21 evrov! Hvala vsem, ki ste pomagali in prispevali ter tako močno okreplili naš šolski sklad.

Najlepše se zahvaljujemo tudi vaški skupnosti za zbrane prispevke.

Hvala tudi učitelju Miljanu Bajžlu, ki je skupaj z učenci okrasil šolo; pri okraševanju so pomagali tudi učenci OPB z učiteljicami Ivo Kovač Fijavž, Petro N. Bricman, Lidijo Mlinšek in Matejo Štamlak. Posebna zahvala velja tudi učencem, ki so s pomočjo hišnika Marjana Jakopca in drugih učiteljev pridno pripravili telovadnico in pomagali tudi pri pospravljanju le-te.

Zahvala tudi komisiji za šolski sklad v sestavi Petre N. Bricman, Bojane Tancer in Majde Borovnik, učitelju Matjažu Pelcu za fotografiranje celotne prireditve ter učiteljici Lilijani Pelc za računalniško podporo. Nenazadnje hvala tudi ravnatelju Zdravku Jamnikarju za krovno organizacijo in podporo dogodku.

Še enkrat smo dokazali, da skupaj zmoremo več in da ... SI JE TREBA POMAGATI!

Katja A. Rožič in Mateja Žgur

VESELI DECEMBER V OSNOVNI ŠOLI ŠMARTNO

V času veselja in pričakovanja praznikov smo si le-tega na šoli popestrili z glasbo v avli šole med glavnimi odmori. Vsak razred si je lahko izbral glasbeno željo, lahko ste zaplesali in zapeli. Bilo je veselo, zabavno, sproščajoče, smeha polno ... skratka pravo praznično vzdušje.

Nekaj utrinkov ...

Po praznikih so si učenci v okviru kulturnega dne ogledali švicarsko-francoski animirani film z naslovom *Bučko* (*Ma vie de Courgette*). Gre za lutkovni animirani film o zaupanju, pripadnosti in iskanju družine. S strani evropske filmske akademije je bil nagrajen za najboljši celovečerni animirani film, hkrati pa je bil nominiran tudi za oskarja in zlati globus za najboljši animirani film. Po filmu je sledil pogovor Marine Katalenič z učenci, v šoli pa so učenci svoje vtise o filmu strnili na papir. V branje ponujamo nekaj odlomkov.

Narisala Sara Rutnik Rader iz 9. a.

Prizor, ki se me je najbolj dotaknil oziroma se mi je najbolj vtrsnil v spomin, je bil, ko so Bučko in njegovi prijatelji odšli na sneg. Tam so videli mamo in njenega otroka, ki je padel in bil žalosten, ona pa ga je poljubila. Začutili so praznino in pomanjkanje starševske ljubezni, ampak bili so veseli, da imajo drug drugega.

Lea Sinreich, 9. b

Pripadnost je tista oblika navezanosti na pomembne osebe iz našega življenja, ki daje občutek topline, ko čutimo in vemo, da se lahko na nekoga zanesemo. Te osebe ti pomagajo, te objamejo, skrbijo za tebe.

Blaž Ovnič, 9. b

V družini dajejo starši otroku občutek varnosti in topline in jim nudijo kolikor le lahko. V filmu pa so se odrasli grdo vedli do otrok (npr. Kamiličina teta) in otroci niso imeli tega občutka, da jih sploh ima še kdo rad.

Ko so bili otroci v domu, so se počutili varne, saj so tam dobro skrbeli za njih. Vsak dan so dobili topel obrok, lahko so se igrali in bili brez strahu. Čutili so, da pripadajo domu in navezali so se nanj.

Teja Kovač, 9. b

Strasti in interesi odraslih, predvsem staršev, zelo vplivajo na otroke. Še posebej tedaj, ko otrok nima nikogar, s komer bi se lahko pogovoril, mu zaupal in se k njemu tudi zatekel. Če imas dobro družino, se pravi razumevajočo in zaupno, potem se v družini počutiš varnega. Tudi v družbi je tako. Če v družini ni pravih pristopov do problemov oziroma jih ne rešujemo, nastanejo spori in potem posledice.

Če te družina ali družba ne sprejme takšnega, kot si oziroma te ne spoštuje, potem izgubiš svojo samopodobo in se nehaš spoštovati. Najbolj se mi je v spomin vtisnil prizor, ko se je deklica, ki jo je oče zlorabljal, zapletla v vrvico. Lahko, da si je med tem predstavljala, kako je zvezana kot nekoč. Ali pa, kako je življenje zapleteno, kot tista vrv okoli njenih nog. Kot da ni svobodna in je ujeta.

Sara Rutnik Rader, 9. a

Film Bučko ponazarja zapletene družinske odnose s pomočjo humorja in čarownijo animacije. Glasba in odlično zaigrane osebe tudi pripomorejo k prikazovanju zgodbe in sporočila.

Dogodek, ki sem si ga najbolj zapomnila, se je zgodil tekom izleta na smučišču, kjer so otroci zagledali mamo, ki je pomagala svojemu otroku. S hrepenenjem so uprli oči v družino in tedaj me je močno stisnilo v prsih ob zavedanju, da ti otroci še nikoli niso doživeli kaj takšnega.

Ti otroci se nikoli niso počutili varno, nikoli niso čutili, da bi pripadali svojim družinam. Varnost in pripadnost nam daje le zaupanje. Zaupanje, da bo družina stala ob strani, te spodbujala in imela rada ne glede na tvoje napake in odločitve.

Eva Budimir, 9. a

Pripadnost skupnosti izhaja iz časa neandertalcev. Večji skupini, kot si pripadal, boljše so bile tvoje možnosti preživetja. Ta nagon smo skozi čas spremenili in prilagodili. Ni nam treba biti član velike skupine, zadošča manjša skupnost s tršimi čustvenimi vezmi, in to je družina.

Filip Pačnik, 9. a

Starši igrajo zelo pomembno vlogo pri otrocih. Dajejo jim zgled, jih učijo, podpirajo, pomagajo, jim svetujejo, kadar ne morejo naprej ... Na žalost nekateri otroci tega nimajo, kot so to liki iz animiranega filma Bučko. Otroci v sirotišnici so imeli starše, ki so se nagibali k alkoholu, mamilom, pobili so svoje partnerje, naredili samomor, ropali, nadlegovali svoje otroke, jih zapustili, tepli ... Otroci so bili premajhni, da bi se lahko kakor koli branili, se postavili zase, se uprli, zato so morali živeti z bolečino in s težkimi mukami. Na srečo so prispeli v sirotišnico, kjer so lahko malo zadihali, si odpočili in se med seboj spoprijateljili. Njihova skrbnica/varuška jim je sicer nudila veliko ljubezni, vendar to ni bila ljubezen staršev, ki so si jo še zmeraj želeti.

Hana Praprotnik, 8. a

USTVARJALNICA

SVETLANA MAKAROVIČ

Je slovenska pesnica, mladinska pisateljica, igralka, ilustratorka in šansonjerka. Rodila se je 1. januarja 1939 v Mariboru. V Ljubljani je končala srednjo vzgojiteljsko šolo in leta 1968 diplomirala na AGRFT. Nekaj časa je bila gledališka igralka. Leta 1970 se je odločila za pot svobodne književnice. Uradno se je upokojila leta 1997.

Svetlana Makarovič večinoma piše sodobne živalske pravljice, pravljice z izvirnim glavnim mitološkim literarnim likom ter fantastične pripovedi.

Nekaj njenih del, namenjenih otrokom, je bilo posnetih tudi na zvočne kasete: Pekarna Mišmaš (1976), Sapramiška (1986), Čuk na palici (1988), Mali kakadu (1989), Sovica Oka (1992) in druge.

Vir: Wikipedia

V začetku šolskega leta smo učenci 2. razreda uživali ob poslušanju pravljice Sovica Oka. Po poslušanju smo likovno ustvarjali. Na naslednjih straneh si lahko ogledate naše stvaritve.

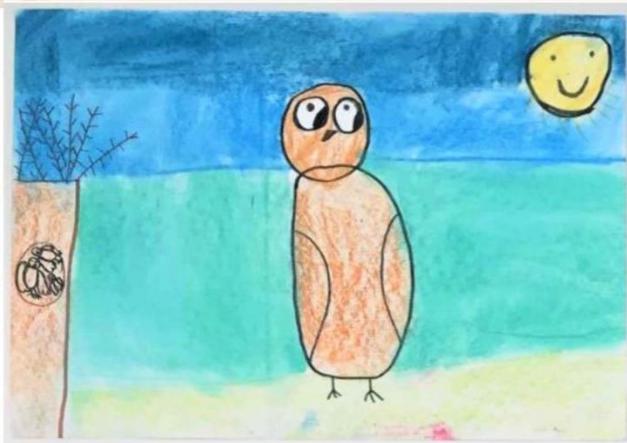
Matic Štumpfl, 2. a

1. OČKA ZVEČER BUDI SOVICE, OKA PA ŠE SPI.

2. SESTRE IN OČKA DOLETUJO, OKA PA SAMA OSTANE V GNEZDU.

3. SONČEN DAN: SESTRE IN OČKA SPIJO, OKA PA JE BUDNA IN RADOVEDNA.

4. OKA SI NATAKNE SONČNA OČALA IZ DREVESNIH LISTOV.

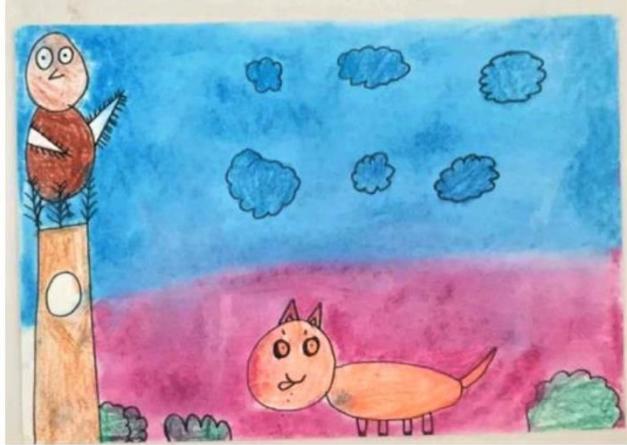

5. OKA IN ZAJČEK SE SREČATA IN ZAJČEK JE VES PRESTRAŠEN.

6. OKA SEDI NA VEJI, LISICA PA SE OBLIZUJE IN SLINI.

7. LISICA ŠAVSNE PO OKI, VENDAR OKA ODLETI.

8. RAČKA PLAVA PO JEZERCU, OKA STOJI OB ROBU JEZERCA IN JO GLEDA.

9. OKA SE UTPLJAJA V VODI, RAČKA PA JO REŠUJE

10. OKA PRIDE DOMOV, KJER SO VSI ZASKRBLJENI, KER JE NI BIL.

Učenci so morali zapisati pravljico in v njej uporabiti naslednje besede: ZAPUŠČEN GRAD, VELIKAN, ČAROBNI PRSTAN, PUDING, ČRNA MAČKA.

Čarobni puding prstan

Nekoč pred davnimi časi, za devetimi gorami in devetimi vodami ter pri prvem mrvljišču desno, je stal zapuščen grad. V tem gradu je živel velikan, ki je imel en stol, eno mizo, eno okno, eno črno mačko in en prstan. Nekega dne je mimo gradu prišel deček iz vasi Enkica ter vstopil v grad. Tam je sredi hodnika zagledal prstan in ga pobral. Ker ni bil pazljiv, je s prstanom zadel ob steno in prihrumel je velikan ter začel dečka loviti po gradu. Deček ni vedel, da je prstan čaroben, zato si ga je nadel. V hipu, ko si ga je nadel, pa se je grad spremenil v puding. Deček je stekel domov in ker je še vedno nosil prstan, se je vse, na kar je pomislil, spremenilo v puding. Tako so imeli v vasi Enkica vedno dovolj pudinga in srečno so živeli do koca svojih dni.

Lia Mlinšek, 4. b

Črna mačka in njeno bogastvo

Nekoč je živela črna mačka. Živila je na Triglavu, včasih pa je šla tudi na Pohorje. Ta mačka je bila zelo bogata, dokler ni enkrat, ko je spala, v njeno hišo vломil velikan in jo oropal. Od takrat naprej je bila črna mačka revna, zato se je odločila, da bo šla oropat zapuščen grad. Tam je živel velikan in nastavil pasti, da ga ne bi mogel kdo oropati. Čez pol leta je umrl. Ko je črna mačka stopila pred grad, jo je bilo malo strah, saj je slišala, da so vsi, ki so prišli v ta grad, umrli. Vseeno se je opogumila in vstopila. Hodila je in hodila. Prišla je v kuhinjo in na mizi videla zelo lep puding. Ta črna mačka se ni mogla upreti pudingu, zato ga je pojedla. Ko ga je pojedla, pa so nanjo skoraj padle kovinske puščice. To je bila velikanova past, saj je velikan vedel, da imajo vsi radi puding. Potem je mačka odšla iz kuhinje in na sredi hodnika videla prstan. Hitro si ga je nataknila. Še sreča, da si ga je nataknila hitro, ker je na njo skoraj padel klavir. To je bila še ena velikanova past. Toda ta prstan ni bil navaden prstan, bil je čaroben in mački je pokazal, kam mora iti, da najde svoje bogastvo. Tako je mačka prišla do svojega bogastva in srečno živila še zelo dolgo.

Žan Kotnik, 4. b

Pia najde zapuščen grad

Pred davnimi časi je živila deklica, ki ji je bilo ime Pia. Bila je bogata in brez staršev. Nekega dne, ko je šla na sprehod, je videla zapuščen grad. Ko je prišla v grad, je zagledala čarobni prstan. Nadela si ga je in pred njo se je pojavil velikan. Odšla je ven na svež zrak in pred gradom videla stole in mizo, na mizi pa slosten jagodni puding. Pojedla ga je. Takrat pa je iz gozda prišla črna mačka. Te mačke po navadi prinašajo nesrečo, toda tej deklici ni prinesla nesreča, ker je imela na sebi čarobni prstan. Zato so se Pia, velikan in črna mačka odločili, da bodo živeli skupaj v tem gradu. Ko je Pia v grajski kuhinji pogledala v hladilnik, je našla 3000 jagodnih pudingov. Bil je večer in odšla je spat. Ko se je zjutraj zbudila, je imela po telesu rdeče pike. Velikan je poklical zdravnika. Zdravnik je ugotovil, da ima norice, zato je morala ležati in počivati. Po enem tednu je ozdravela. Pia, črna mačka in velikan so pojedli vsak dan vsak tri pudinge in srečno živeli do konca svojih dni.

Naja Kac, 4. b

Kaj je čarownija?

Nekocj je v neki mali vasi živila deklica Luna, ki je verjela v čarownijo. Mama ji je, preden je umrla, dala čarobni prstan, a ne mama in ne deklica nista vedeli, da je čaroben. Nekega dne pa je v vas prišel velikan, ki ni jedel kaj drugega kot samo puding. Luna se je prestrašila in zbežala v zapuščeni grad. Tam je našla knjigo z naslovom »Čarownija nas bo rešila« in začela brati. Ko pa je izgovorila čarobne besede, se je prstan zasvetil in Luna se je spremenila v črno mačko. Zdaj se je še bolj prestrašila. Brala je naprej in ugotovila, kako se lahko spremeni nazaj v dekllico. Šla je k velikalu, ki se je basal s pudingom. Velikan je Luni vzel prstan, s katerim se lahko spremeni v mačko in seveda tudi v dekllico. Luna je v mačji obliki šla v grmovje in jokala. Tam jo je našla deklica Lara. Odnesla jo je domov ter ji dala vodo in hrano. Čez nekaj let je Luna našla svoj prstan in se spremenila nazaj v dekllico. Ampak spet se je prestrašila, da je Lara ne bo več poznala, saj ni bila več mačka, ampak deklica. Vseeno je šla nazaj k Lari, ker jo je imela rada. Lara se je najprej začudila, nato pa ji je Luna pokazala, kaj zmore čarobni prstan. Lara in Luna sta kot deklici živeli srečno do konca svojih dni.

Sara Pečolar, 4. b

Šestošolci imajo radi magijo, zato so napisali pesmi, katerih navdih sta bila Dane Zajc in njegov Čarovnik.

Čarovnik vsemogočni

Čarovnik vsemogočni
vse mora spremeniti,
da bodo vsi čudni,
v glavi zamisli zelo zviti.

Vrabca v žabo je spremenil,
ki te z riganjem bo zbudil,
ljudi je v črve spremenil,
da najvišji bi bil.

Črvi so ga grdo gledali,
zato so sklenili,
da nekaj bodo ukrenili.
Bomo še videli, si misli čarovnik.

Mali moči so združili,
prišli so tudi iz držav, za katere nismo vedeli,
da bi čarownika ujeli
in po trdem boju uspeli.

Tigo Jeromel, 6. a

Čarovnik Piterdija

Čarovnik leti, leti
in drevo v mizo spremeni.
Čarovnik v oblakih leti
in mavrico naredi.

Potaplja se noč in dan
pa še vedno ni zaspan.
Odplava na Bahame
in pleše kakor dame.

Za konec dneva
si pričara kozarec vina,
pa ga vrže ko pingvina.

Čarovnik se sredi noči zbudi,
čarownijo prdi in z njo
na tisoče stvari spremeni.

Pa si zaželi,
da normalen postal bi
in v človeka se spremeni.

Lovro Jovan in Yuri Jeromel, 6. a

Čarovnik

Živel je čarovnik,
ki je čaral in čaral,
ker mu je bilo to všeč,
si je začaral peč.

Nekega dne se je usedel na metlo
in je letel in letel, nakar se mu zazdi,
da h gospe čarownici odletel bi.

Peljal se je k čarownici znanstvenici, izumiteljici,
šel je tja
in prosil jo, da skupaj bi bila.

Čarownica reče mu: »Ne, ker smrdiš
in zelen plin za sabo spustiš.«

Čarovnik se zbudi in ugotovi,
da čarownica zraven njega spi,
zato nazaj zasmrči.

Ko se zbudi, za zajtrk si želi
vino in pomfri.
Ko nazajtrkuje se, spet nekaj
smrdi in smrdi,
zato žena zbeži
in zgodbe konec ni.

Čarovnik ženo išče, gre na stranišče
in potem še žena njega išče.

Denis Trost, 6. a

Tako kot šestošolci tudi sedmošolci niso od muh. Nekaterim skok v domišljijo predrami žilico za ustvarjanje in potem nastanejo odlična besedila.

MUCICA

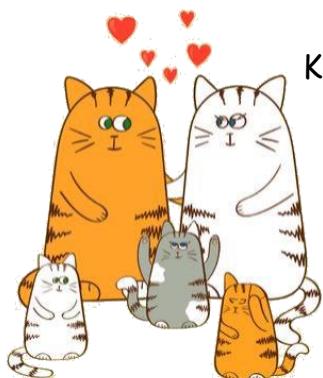
Po travniku se je sprehajala
prečudovita mucica.

Naenkrat jo volk zagleda
in si misli: »Ta pa dobro izgleda!«

V hipu opazi,
kako se drug volk okrog nje plazi.

Takrat se prepriča začne,
mačka pa jo od dolgčasa ucvre.

Ko pogledata, kje je njuna krasotica,
ugotovita, da je zvita kot lisica.

Mucka z mačkom je odšla,
da bi z njim si dom ustvarila.
Maček občuduje ljubice milino,
skupaj si ustvarita družino.

NAUK: Kjer se prepričata dva, tretji dobiček ima.

POLŽ IN ZAJEC

Sta polž in zajec tekmovala,
polžku cela vas se je smejala.
Tekmovala sta za veliko hrane,
za lubenice, hruške, jagode, banane.

Se dvoboju kmalu je začel,
zajec s starta je zdrvel
in v drevo se zaletel.

Medtem polž do cilja prilezel je
in prismuknjeno nasmehnil se.

NAUK: Kdor se zadnji smeje, se najslajše smeje.

Obe basni je napisala sedmošolka Sara Tušnik.

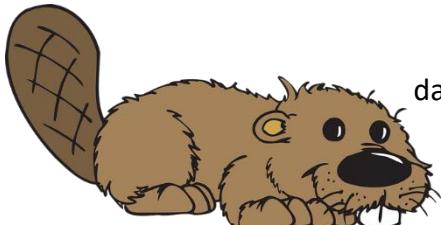
BASEN O BOBRU IN LEVU

Nekega prelepega sončnega dne

lev skozi vlažen gozd gre.

Tako zelo, zelo hiti,

da se bober ob vodi za življenje boji.

Že ga lev zasliši,

kako beži k svoji hiši,

takoj iz grmovja plane,

bober v strahu za hip obstane.

Da preživi,

se v vodo potopi.

Lev jezen naprej po gozdu drvi,

ko mu naenkrat lovška mreža

na glavo prileti.

Divji lovci so ga ulovili,

da bi se lahko hvalili,

češ da leva so ubili.

»Na pomoč!« je tulil lev,

da bi mu kdo pomagat prišel.

Bober je leva zaslišal,

zato zdaj hitro k vodi gre.

Naj mu mrežo z glave da,

lev prosi ga.

Za bobrovo pomoč je neskončno hvaležen

in je potem do njega nežen.

Vpraša ga, če bi bila prijatelja

in bober takoj reče ja.

Tako sta sovražnika prava

najboljša prijatelja postala.

Katarina Majcen, 7. b

Zajčji prepir

Konec jeseni, tik preden je zima potrkala na vrata,
sta se sredi gozda prepirala dva zajca kosmata.
»Tista votlina bo moja!« zavpije prvi in grdo pogleda.
»Ne, moja!« zabrusi drugi in še tretjega zajca zagleda.
In tretji zajec vpraša: »Kaj se tukaj dogaja?«
»Tista votlina bo moja!« zavpijeta, da se cel gozd zamaja.
Tretji se zajec veselo nasmehne: »No, no, prijatelja moja,
če se ne moreta odločiti, bo votlinica moja,
ne tvoja in ne tvoja.«

Julija Kotnik, 7. b

PETER KLEPEC, JUNAK ŠOLE

Peter Klepec je bil doma v Čabru. Ker je bil šibkega in slabotnega telesa, so mu poredni tovariši pogostoma nagajali. To mu je težko delo in želeti si je, da bi bil močnejši od njih, tako močan, da bi bil vsakemu kos.

Nekega popoldneva, ko se je vračal iz šole, je na cesti videl starega gospoda, ki je komaj hodil. Ker se mu je z veliko naglico približeval avto, je Peter stopil do njega in mu pomagal s ceste. Gospod se mu je zahvalil in mu rekel: »V zahvalo ti podarjam ta prstan. Nadeni si ga in z njegovo močjo pazi nase, poskrbi pa tudi za druge.«

Peter je s prstanom v žepu stekel domov. Hitro se je najedel in odšel v svojo sobo. Nataknil si je prstan na roko. Ta se je zasvetil, Petra pa so oblili čudni občutki.

Naslednji dan je bil pri uri športne vzgoje nekoliko slabe volje, saj tega predmeta ni maral. Zaradi šibkega telesa je bil zmeraj počasen in neroden. Kot že tolikokrat prej so ga sošolci tudi tokrat začeli zbadati. Ko so se tega naveličali, so vzeli žoge, vsak se je postavil v svoj kot ter žogo nameril v Petra. Zaslišal se je klic: »Zdaj!« Vse žoge so s polno močjo priletele proti njemu, a se jim je spretno izmaknil. Eno izmed žog pa je tako močno odbil, da je poletela na drugi konec telovadnice. Vsi so bili presenečeni, tudi Peter sam. Zagledal se je v prstan.

Tovariši so ga tisti dan nameravali pretepsti, a ko so videli, kako se je ubranil žog in kako je kasneje z eno roko dvignil veliko mizo v jedilnici, so si premislili. Peter se jim ni maščeval, pustil jih je pri miru, saj je bil dobrega srca.

Kmalu se je v šoli skoraj pripetila nesreča. Neka punca iz četrtega razreda se je spotaknila na stopnicah. Peter je to opazil, skočil je res zelo visoko in jo uspel ujeti, preden bi zgrmela po stopnicah. S punco v naročju je mojstrsko pristal na tleh. Vsi so mu zaploskali ter ga občudovali.

O njem so pisali časopisi in od takrat naprej je bil Peter Klepec junak šole. Kot pritiče takemu junaku, pa je še mnogokrat priskočil na pomoč.

Julija Kotnik, 7. b

PETER KLEPEC 2.0

Peter Klepec je bil doma v Čabru. Ker je bil šibkega in slabotnega telesa, so mu poredni tovariši pogostoma nagajali. To mu je težko delo in želet si je, da bi bil močnejši od njih, tako močan, da bi bil vsakemu kos.

Nekega dne, ko so ga sošolci spet nadlegovali, je zbežal na jaso v bližini šole in začel jokati pod velikim drevesom. Mimo njega je prišel visok bradat mož. Vprašal ga je, kaj mu je. Peter mu je odgovoril, da joče, ker ni dovolj močan. Mož mu je dal plastenko mleka, ki pa ni bilo navadno mleko. Imelo je namreč poseben učinek. Tako, ko si ga okusil, se ti je izpolnila še tako nenavadna želja. Peter je odprl plastenko in naredil požirek. V trenutku je postal tako močan, da je lahko brez vsakega truda izruval drevo.

Naslednji dan so ga v šoli spet obkolili nesramni sošolci, on pa jim je pokazal, da se takrat ne pusti ustrahovati. Z enim samim prstom je dvignil največjega med njimi. Od takrat naprej so se ga vsi bali ter ga spoštovali.

Čez nekaj let je deželo napadel hudoben robot, ki je uničeval vse, kar mu je prišlo na pot. Peter je odpotoval v Ljubljano, da bi se spopadel z njim. Mesto je bilo v ruševinah. Ko ga je robot zagledal, se je zasmjal: »Da bi me takšna vejica premagalala!« Peter se ni zmenil za to. Napadel je robota in ga zmečkal kot pločevinko.

Tako je Peter Klepec postal državni junak in s ponosom živel do konca svojih dni.

Tjaš Velcl, 7. b

JEZIKAJMO

Last summer I had a very cool day. It was the first of August, me and my family went to an island called No man's land. As the name says there weren't any people on the island.

The water around the island looked like normal water but it had the taste of chocolate milk. We discovered the island, but it was far away so we could only stay for one day. On the island there was a hotel and a zoo.

That day I woke up at six o'clock. I watched TV until seven o'clock. Me and my family had breakfast at eight o'clock. You could have anything you wanted. I had eggs, bacon and some really good bread. At nine o'clock we went and had a look at the animals there. We were there for three hours because the animals were really interesting. There were hybrids between lions and giraffes, parrots who spat fire and more. For lunch I had chicken and rice. At four o'clock we had a swim in the ocean. It was very tasty. You could also ride friendly dolphins. After that we had dinner. I had pancakes and syrup. It was always day so I went to the zoo and kept looking at the weird parrot. Every time it tried repeating a word it just spat fire. I went to sleep at nine o'clock.

Danijel Pogorevc, 7. a

Letters ...

Dear Valentina! 30th of October 2018

Hello! How are you? I'm great. I'm enjoying vacations in Croatia. It's sunny and warm. What's the weather like in Slovenia? I'm reading book right now. In the afternoon I always play video game Sims 4 and I often go on a walk. What are you doing? The sea isn't that warm so I don't swim. But there are still a lot of tourists. I am so sad because they don't sell ice cream anymore! :-(But anyway me and my family are happy and we are enjoying the holidays. Text me soon! Love you! ❤

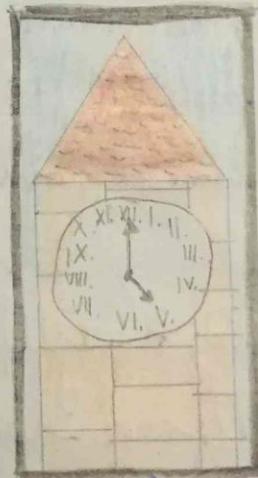

Bye, bye!

Julija

There is a beach.
It's very beautiful.

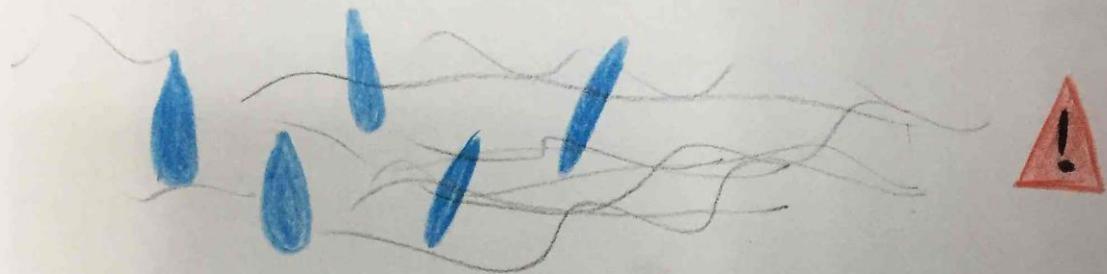

This is a church.
It's very old and
very important for
this city.

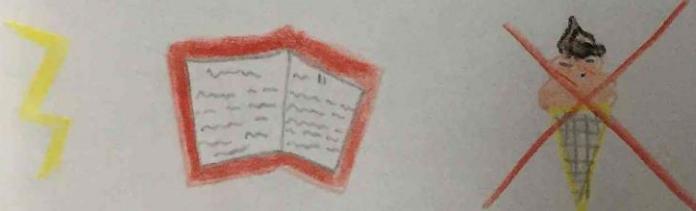
Dear Julia!

27.10.18

Hey! I'm great, too. It's cool that you are enjoying! It rains all the time, so you can't do anything. The wind is blowing and there is a red alarm for wind and rain!

There is a big storm coming so I can't watch TV. I am playing Sims 4 right now. I am spending days at my neighbours house. We are usually playing with her dog or watching movies. When I'm at home I often read books or comfort my cat because she is scared of lightning. There is no ice cream in Slovenia either, so it's sad too!

And I have GREAT news!:

We're getting a dog (husky) this spring or summer! It will be a girl and her name will be Luna. I LOVE huskies! ❤

I'm quite enjoying vacations too!

Love you too and I miss you!

See you soon!

Valentino

Devetošolci so dobili pismo Williama in Marie, ki sta se odločila, da bosta prišla na obisk v Slovenijo. Ker ju je zanimalo, kako in kaj, jima je vsak odpisal par vrstic. Nekaj pisem objavljamo v glasilu.

Dear William and Maria,

Summer vacation has ended and I started school not long ago, entering my last year of primary school. Ever since the school year has started, I have been swarmed with work and studying, so it was quite a relief to hear you will be visiting my country, giving me some time to spend outside. I will be your tour guide for a few days before you set off on your own, so get prepared for the beauty of Slovenia.

Since it is autumn I can't exactly take you to Piran or any other city by the beach, so I decided to give you a tour of Ljubljana, our capital city. Because I know how much you two love history, we will be visiting the Ljubljana castle and a couple of museums that I am sure you will love! And of course we cannot forget our traditional meals and food, so you two will be eating traditional Slovenian cuisine. And because I also know how much you two love nature, we will be hiking to different cottages and farms, giving you the chance to try some fresh food.

As it is autumn I would recommend warm clothing and bringing some spare clothes just in case. Also bring a pair of boots for hiking, alongside comfortable and practical ones.

I personally cannot wait to see you two again! I hope you will enjoy your stay in Slovenia.

Love, Eva

Dear William and Maria,

I hope you are having a wonderful day. I know we have not seen each other since holidays, but as I can see from your letter you are going to visit our country Slovenia. Slovenia is a very beautiful country, with a lot of high mountains, green meadows, rivers ... We also have some sea, 46 km of coastline, to be exact. If you come here, I will take you to the most beautiful valley, Mislinja valley, into our capital city Ljubljana, to the football match between Olimpija and Maribor and to the Slovenian coast.

At the time you arrive here, water and temperatures will be cold, so dress up warm and cozy. CYA in just a week.

From Domen

Dear William and Maria!

It is fantastic, that you are coming to Slovenia in October. We will have so much fun. You need to bring long pants and hoodies because it is already autumn and it is not that warm here anymore, it is chilly. We are going to see Postojna cave, which is beautiful. We will go rafting, so bring some spare clothes.

We are going to do so much things, but I cannot tell you what, because it is a secret. Meanwhile I am very busy at school and it is very exhausting.

See you soon.

Bye!

Blaž

Dear William and Maria!

When we met at the seaside, it was very fun. We spent a lot of time together on the beach, in a coffee bar and we also had lunch together with our families. I gave a promise to you, we will meet one more time and now it is going to happen.

When you come to Ljubljana, I will wait for you. Then we will go to my place where you will be able to unpack your clothes and have a rest. During your stay here we will go to a lot of sightseeings of Slovenia, but first I have to tell you something about it. Slovenia is in the shape of a chicken and its population is around 2 million. Capital city is Ljubljana and the flag is white-blue-red with a coat of arms on the top left corner. We are very rich in agriculture. We have a lot of mountains, forests and lakes. And its national symbols are the linden, the red carnation, the kurent ...

In autumn is very cold here and I suggest you bring some trousers, long shirts, some T-shirts and a jacket. I hope you will have a great time.

Love, Alja

My life

Hello, my name is Neža, my surname is Vidovič and today I'm telling you my story. Let's start from the beginning. I was born in Slovenia in a big hospital in Slovenj Gradec. My mum and dad wanted to name me Manca but they changed it to Neža. My mum's name is Maria and she was only 27 years old when she gave birth to me and my dad was only 28 years old by the time I was born. When we arrived at home my grandmother Olga and her husband, my grandfather Jože, were so happy to have another grandchild. I also have a two year older cousin that played with me all day. But sadly we had to move into our own built house. I was 1 year old by the time we moved.

Let's fast forward to the kindergarten. There I met so many friends. I loved it there and I was in the kindergarten for three and a half years. But when school was here I had to go to another town for school. I only knew my cousin and nobody else. I was 5 years old and I also started riding horses. When I was in the third grade of school I met some friends and we became bff's. Our friendship broke up but I met my cousin's best friend and we became bff's. Me and my cousin didn't get along so well. But I still had my bff Klara. She is still my bff and she is the best friend ever.

I started riding big horses and doing jumps with them. I also had a couple of hobbies like singing, painting, horse riding, horse training, and are still my hobbies today. I also have almost three pets. My bunny, I got him for my 8th birthday, a dog that the whole family shares and I'm going to get a horse soon. I've already met my future horse. My cousin has a pet and it's a dog, its breed is a Boston terier.

That was my story. Oh, yeah, one more thing, I'm in the fifth grade right now and my English is super good. I know how to talk, both British and American ways of English. So, that was my story and I hope you liked it.

Neža Vidovič, 5. b

Devetošolka Eva Budimir je v okviru priprav na tekmovanje iz znanja angleščine razmišljala o temeljni pravici vsakega otroka do šolanja. Tema se odlično ujema tudi z letošnjo temo za otroški šolski parlament, kjer učenci zbirajo predloge za boljšo šolo ter uspešnejši in pravičnejši šolski sistem.

Rights of the Child

Education in today's world is incredibly important. To have a good education is like having a key that can unlock multiple doors, all of whom differ from each other. Education paves the way for a brighter future for many people, which is exactly why I have decided to tackle this subject today.

UNICEF is known worldwide for their good deeds, providing much needed care to children all around the world. The UNICEF Rights Respecting Charter holds many rights of children that I agree with, especially Article 29. Article 29 in summary states, that education must develop a child's personality, talent and abilities, and that it must encourage their respect for human rights, their parents and other. The statement is a perfect definition of what education must do to a child; it must broaden their perspective on the world and teach them to look at the bigger picture.

Yet most education today doesn't do that. In my opinion, every individual child should be able to learn at their own pace and of their own will. Everyone is different, and everyone is good at different things. Individuality isn't really taken into account in schooling, it's just encouraged but never acted upon. Just how much better would it be if we, the kids, could control how we spend our time in school? How great would it be if we could pick the speed of learning, and not have to adopt to an environment that makes us uncomfortable? Better yet, we could adapt the school system to us! Ideas like these are common, they're spoken about, discussed, yet nothing changes. There are issues with this kind of schooling, of course there are. No system is perfect, but it can be better. That's why we have to keep moving forward, to build a better future for all of us.

I've always put education on a pedestal, which is probably why it's not surprising that I believe education is the most important child right. I think that education can help many people, not all but many. It can open doors and lead you down paths you never even dreamt of taking. It's incredibly important for not just ourselves but the world also. From medicine to engineering, to practically everything; education is a must in today's world, and you can't do much without it.

In conclusion, I believe education is crucial today and children should be able to have the chance of schooling, no matter the circumstances. But, you know what they say: without criticism, you don't get far. Well, something like that, at least. That is why I'm inviting all of you to write a letter on this topic, and I'll even post the ones that are the most interesting in the school magazine!

Thank you for reading!

Eva Budimir, 9. a

ENGLISH PROJECTS

WINTER

WEATHER

It snows, the sun shines, it is icy, foggy...

ACTIVITIES

We make a snowman and snow balls. We go skiing, skating and snowboarding. I decorate a Christmas tree with my family.

DECEMBER
JANUARY
FEBRUARY

SPRING

WEATHER

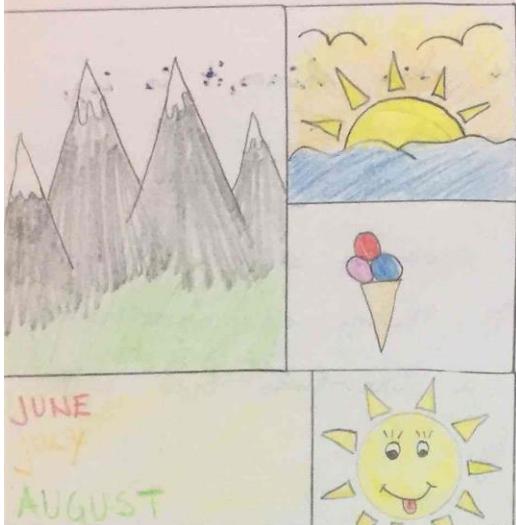
It rains, the sun shines, it is foggy...

ACTIVITIES

I ride a bike every weekend. Our parents work in the garden. Flowers bloom, I pick them on our meadow.

MARCH
APRIL
MAY

SUMMER

JUNE
JULY
AUGUST

WEATHER

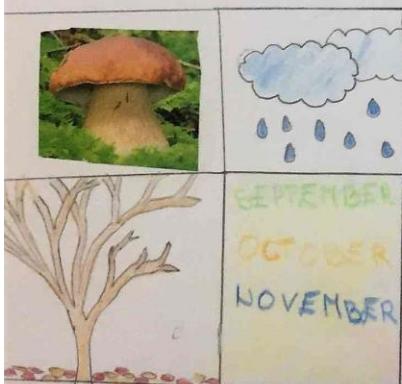
The sun shines. It is very hot and stormy. Sometimes it rains. We can see rainbow. But every year it is differ.

ACTIVITIES

We go swimming in the sea.
I eat ice-cream every day.
I like to sunbathe or read in the hammock.

I go climbing with my family.

AUTUMN

WEATHER

The sun shines, but it rains heavily. It's often foggy.

ACTIVITIES

It is autumn at the moment.

My grandparents are working in the garden and preparing it for the winter. We are collecting crops to put them in the basement. We are raking leaves in our garden. I am picking mushrooms at the moment.

Eva Perše, 7. b

Present Simple, Present Continuous

I wake up at seven o'clock. Then I brush my teeth and comb my hair.

I get dressed at 7.10. I have breakfast from quarter past seven to half past seven. For breakfast I have milk and cornflakes.

^{Then} I go to the bus. I am in school from twenty past eight to quarter past two.

At three o'clock I have lunch. From half past three to five o'clock I do my homework and study.

I play with my family from five o'clock to seven o'clock.

I take a shower at half past seven. Then I brush my teeth.

From eight to nine o'clock I watch TV. I go to bed at half past nine.

From nine o'clock to two o'clock she is at work.

My mom gets up at five o'clock. Then she has breakfast. At ten past five she brushes her teeth and goes dressed.

My mom gets up at five o'clock. Then she has breakfast. At ten past five she brushes her teeth and goes dressed.

At three o'clock she has lunch. From four to seven o'clock she plays with her family. At seven o'clock she has a shower. From eight to nine o'clock she watches TV.

At ten o'clock she goes to bed. At quarter past ten she sleeps.

This is my and my mom's Friday

FRIDAY

It's 25th of October. She is at home. My mom is cooking and reading.

25
SEPTEMBER

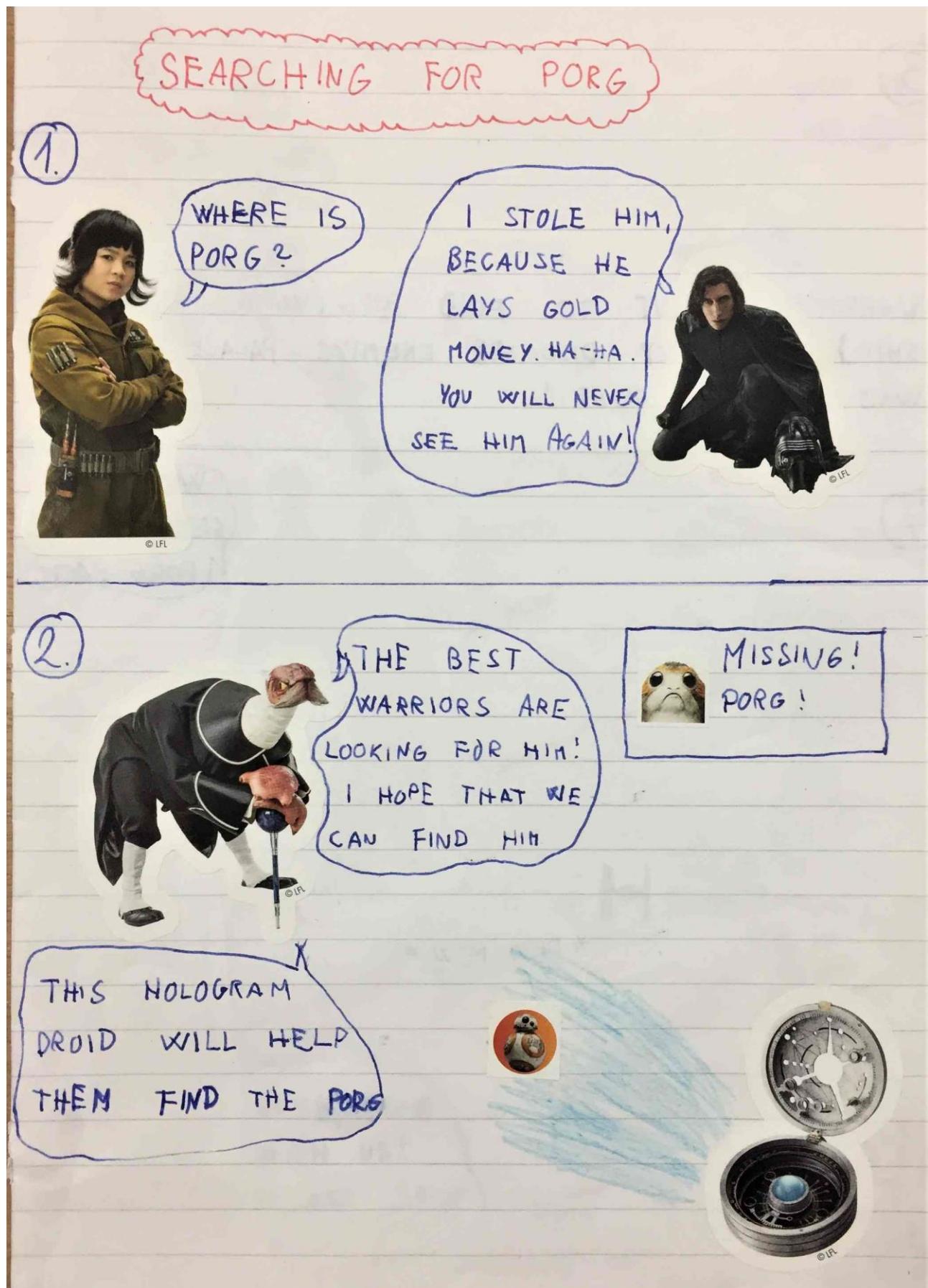
It's Saturday. I am at home. It's twelve o'clock. I am playing with my family.

SATURDAY

Maja Pleunik, 7. a

Strip sta naredili sedmošolki Valentina Popič in Julija Kotnik.

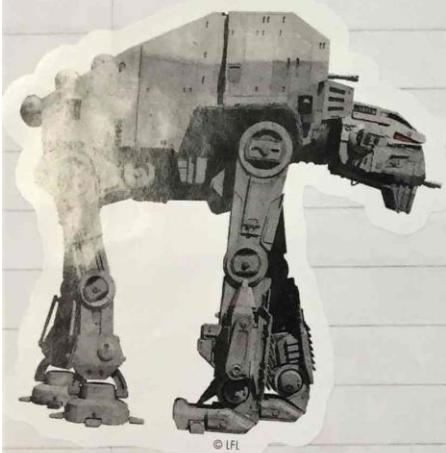

③

WARRIOR WENT TO FIND PORG (WITH THEIR BEST SHIP). SOON THEY DISCOVER ENEMIYS PALACE. EVERYBODY WAS READY TO FIGHT !

④

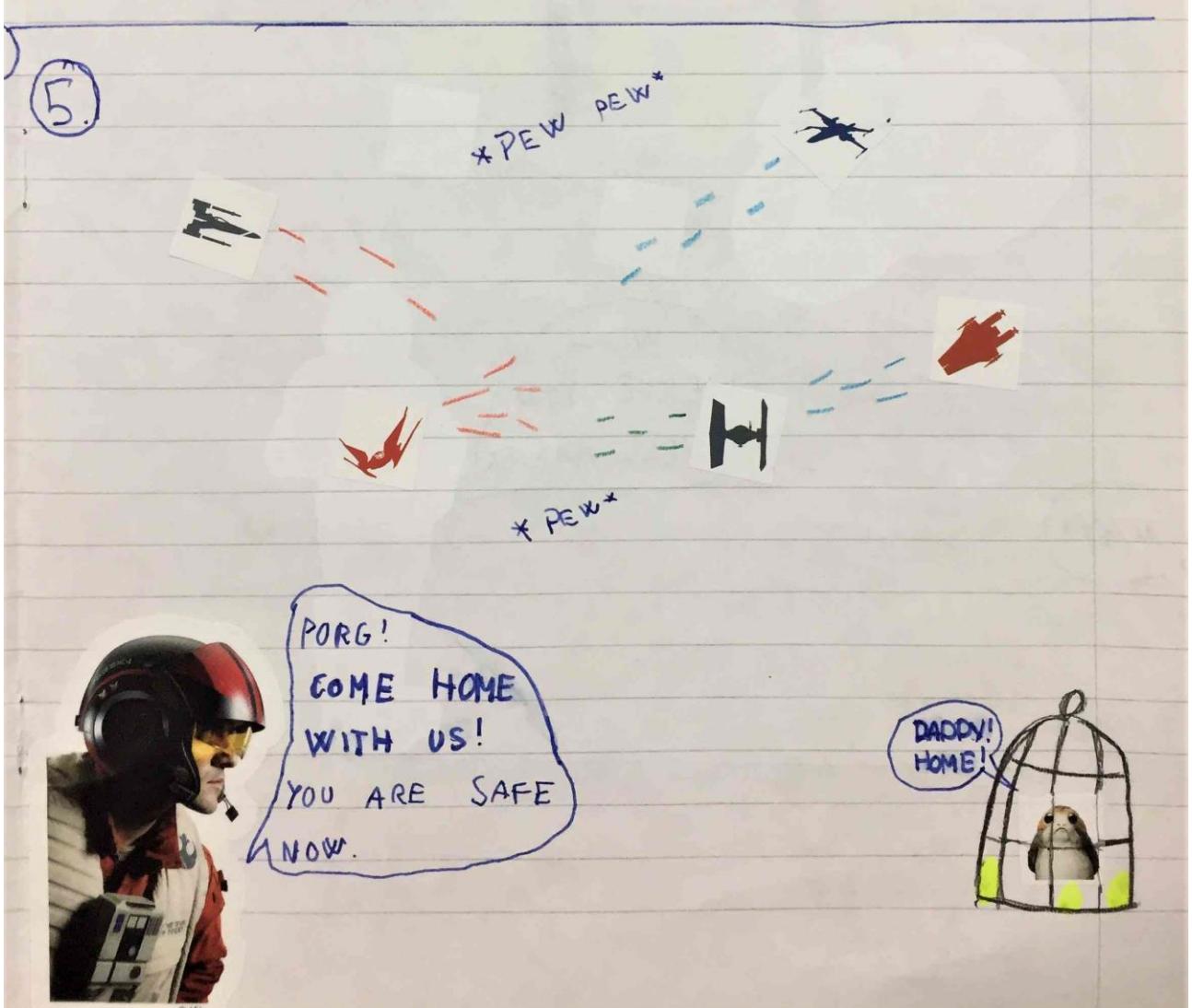
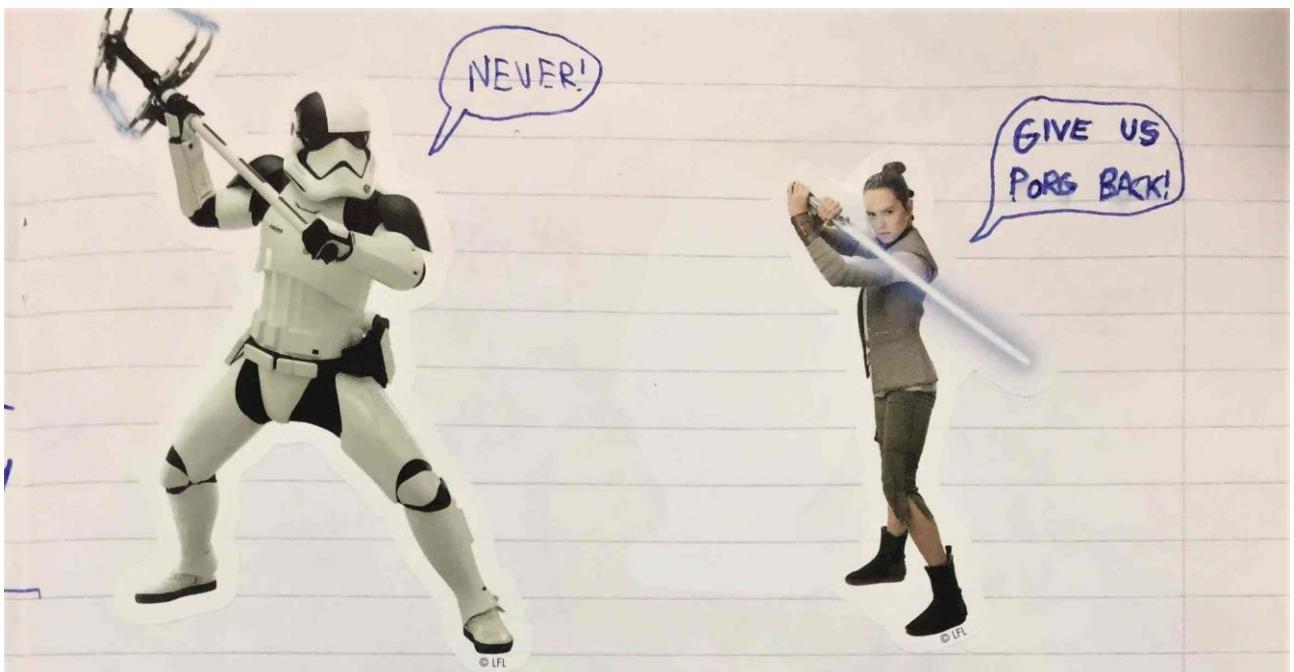

WE'RE
GETTING
PORG BACK!

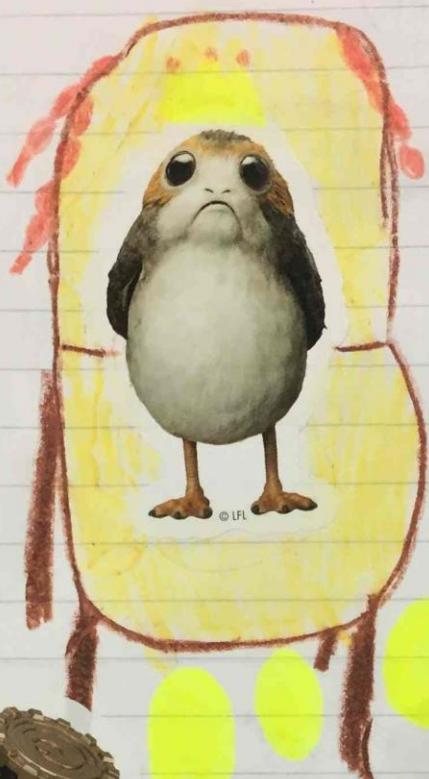

* PEW PEW *

⑥

WOO HOO!
PORG IS
BACK!

I WILL
SERVE YOU
WELL MASTER.

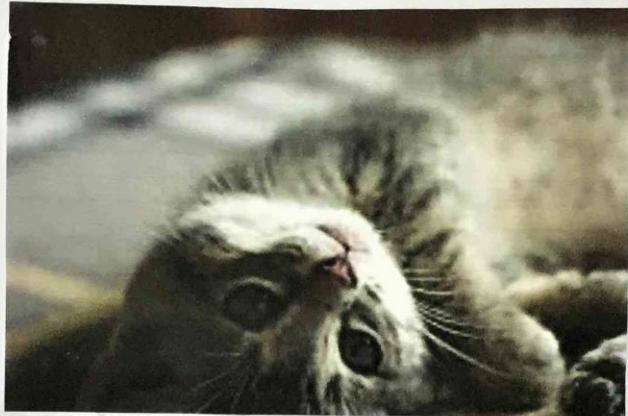
YAY!

THE END!

My cat Tigrica

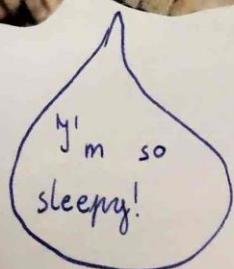
Her name is Tigrica. She is six months old now. I love her very much. I like her fur colour. Her fur is light grey and dark grey. She has one brother Givcek and one sister Mimi. Her mum is Tacka.

She is funny. When she was young she sometimes played with her tail. She usually sleeps, because cats sleep 20 hours a day, but this is normal.

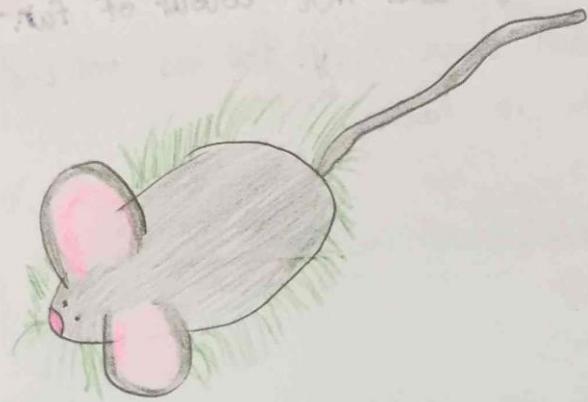
She loves cat food.

She is always hungry.

She drinks milk.

At night she sometimes goes to hunt
a mouse or two of them. She has an easy life.

I think now she is playing with Mimi or Šivček.
Maybe she is eating her food now. And maybe she is
thinking about me.

Sara Tušnik, 7. a

ZABAVNA STRAN

Tretješolci so se preizkusili v sestavljanju ugank in mislimo, da jim je dobro uspelo.

UGANKE

Je ptica in ima črno perje. Ko postaja mrzlo, se seli v tople kraje. Ima dolg kljun. Večkrat gnezdi na dimnikih ali na strehah. Kaj je to?

Mija Slemenik, 3. a

Na katero stran pade zajec, ko ga lovec ustrelji?

Tija Temniker, 3. a

Poper je njen zamorski brat, z njim v juhi plava rad.

Zala Matavž, 3. a

Skoti se kot mačka, spi kot mačka, je kot mačka, piye kot mačka in živi kot mačka. A ni mačka.
Kaj je to?

Žan Nabernik, 3. a

REŠITEV: ŠTORKLJA; VEDNO PADNE NA MEHKO STRAN (zardadi dlake); SOL; MAČEK.

ŠALE ☺

Kakšen je črnec, če ga potisneš v vodo?

Moker.

In ko pride iz vode in ga potisneš še enkrat v vodo?

Jezen.

5 vran sedi na veji, pride lovec, 2 ustrelji.

Koliko jih še sedi?

Nobena, 2 sta mrtvi, ostale so pobegnile.

2 paradižnika gresta čez cesto, enega povozi avto, drugi pa švigne čez.

Nepovoženi povoženega nekaj časa čaka, nato mu zakliče:

Pridi, pridi, ketchup!

Aljaž Jezernik, 1. b

